

کشور ایران سرزمین پهناوری است با مساحت ۱.۶۴۸.۰۰۰ کیلومتر مربع که در جنوب غربی آسیا، در میان کشورهای ترکمنستان، آذربایجان و ارمنستان در شمال، افغانستان و پاکستان در شرق و ترکیه و عراق در غرب واقع گردیده و سراسر مرزهای جنوبی ایران را کرانه های خلیج فارس و دریای عمان دربر گرفته است. مجموع مرزهای خشکی ایران ۴۱۳۷ کیلومتر، و مجموع مرزهای آبی آن در شمال و جنوب، ۲۷۰۰ کیلومتر است. ایران در قلب خاورمیانه جای گرفته است و چون پلی دریای مازندران، یعنی بزرگترین دریاچه جهان را به خلیج فارس متصل نموده و همانند چهار راهی بر مسیر راه شرق و غرب، قرار گرفته است. چشمه ساران زلال، انارستان ها، باغ های پسته، شب های پرستاره، کوه ها، پستی ها و بلندی های پایان ناپذیر، آتشفشان های خاموش و پوشیده از برف، جنگل های انبوه، رشته کوه های البرز و زاگرس، سواحل دریای مازندران و خلیج فارس، دشت ها و کویر های چشم نواز، رودهای پر خروش، دریاچه های دیدنی، چشمه های آب گرم و... از جمله چشم اندازهای دیدنی و فراموش نشدنی طبیعت ایران اند که خاطره ای بی مانند را در اذهان جهانگردان بر جای می نهند.

در طول تاریخ "ایران" یکی از رایج ترین نام های سرزمین ها و اعصار بوده است. واژه "آریا" به زبان اوستایی "آئیریه"، به پارسی باستان "آریه"، به زبان سنسکریت "آریه" (به معنی سرور و مهتر) و به پارسی میانه: ERĀNSAHR و برگرفته از کلمه "آریانام خشترام" و به معنای "سرزمین آریاییان" است که در گذر زمان به ایرانشهر و سپس در دوره ساسانی به "ایران" تبدیل شده است. این نام/واژه به معنای "نجیب، شریف، آزاده و دوست" است. "آریکه" به معنی مرد شایسته بزرگداشت و حرمت است و آریایی به زبان اوستایی "آئیرین" و به زبان پهلوی و پارسی دری "ایر" خوانده می شود. "ایر" در واژه به معنی "آزاده" و جمع آن "ایران" به معنی "آزادگان" است. "ایران" در واژه به معنی "سرزمین آریاییان" است و مدت ها پیش از اسلام نیز نام بومی آن ایران، اران، یا ایرانشهر بود. در متون کهن زرتشتی نیز نام میهن باستانی زرتشت و خاستگاه و سرزمین مقدس و اجدادی آریاییان "ایران ویج" دانسته شده است. این واژه به زبان اوستایی "ایرانه و آجه" (Airyana-Vaejah) و به پارسی میانه (پهلوی) "ایران وچ" (Eranvej) و به معنای "خاستگاه) تبار آریایی" می باشد و از این واژه در اوستا بسیار یاد شده است.

واژه "ایران" مرکب است از: "ایر" (آریا) + "ان" (پسوند مکان) و به معنای "جایگاه آریاییان" (فرهنگ فارسی، ج ۵، ص ۲۰۶؛ ص ۱۱). آریایی ها مردمانی بوده اند با زبان، عقاید، فرهنگ و ظاهر مشترک و هم سان که هم خود و هم دیگران این قوم را به روشنی

Introduction

Iran is a vast country covering 1,648,000 square kilometers in southwestern Asia. It is bordered by Turkmenistan, Azerbaijan and Armenia to the north, Afghanistan and Pakistan on the east, and Turkey and Iraq to the west. The Persian Gulf and Oman Sea separate Iran from lands further south. The terrestrial borders of the country total 4,137 km. and the water borders reach 2,700 km in all. Iran is situated at the heart of the Middle East and constitutes the closest link between the Persian Gulf the Caspian Sea, which is the largest land-locked body of water in the world. This country is also where the East and the West have met for aeons. Historically then, Iran has been at the juncture of cultural, intellectual and political exchanges.

Bright springs, pomegranate fields, pistachio gardens, starry nights, countless peaks and valleys, extinct snow-capped volcanoes, dense forests, the Alborz and Zagros mountain ranges, coasts of the Caspian Sea, the Persian Gulf, beautiful lakes, hot springs and many others comprise the attractive landscape and unforgettable nature of Iran which impress images of divine beauty in the memories of those who travel to this country.

The name 'Iran' /i:ran/ has its roots in the word 'Aryan' which is popularly taken to mean the earliest known clan who settled in the Iranian plateau. In Zoroastrian texts, the sacred origin of Zoroaster and the ancestral home of 'Aryans' is called 'Iran Vij' whose frequently occurring Avestan equivalent 'Airyāna-vaējah' and its Middle Persian (Pahlavi) term 'Ērānvēj' both mean 'The Rising Place of the Aryan Race'. Similarly, 'Ariana Khashtaram' or 'Land of Aryans' assimilated into 'Eransahr' and subsequently 'Iran Shahr' during the Middle Persian period and was finally reduced to 'Eran' and 'Iran' in the Sassanid Dynasty. Not surprisingly, alongside the ethnic denotations of 'Iran' and 'Aryan' that most Persians cherish and find pride in, there are several meanings that have been imparted to these words in particular languages. For example the Avestan 'Aeriyeh' and the ancient Persian 'Ariyeh' /a:ri:je/ or 'Ariyeh' are very closely linked with /æ:ri:je/ which is the Sanskrit word for 'Lord' and 'Master'. 'Arikeh' /a:ri:keh/ is another example signifying 'a man worthy of respect and praise'. Interestingly, Aryan is also pronounced 'Aeerin' in Avesta (Zoroastrian Scripture) and 'Ir' in Pahlavi and Dari Persian. In the latter two, it means 'Free' and is pluralized as 'Iran' or 'Free Men'. Other translations of 'Arya' and 'Iran' as common nouns include 'Noble, Honorable, and Friend'.

“آریایی” خوانده و نامیده‌اند. انبوهی از اسناد و مدارک پیوسته تاریخی همانند متون زرتشتی کهن، اوستا و ... قومیت ایرانیان را “آریایی” دانسته و به موجودیت تمام عیار قومی به نام “آریایی” تأکید و تصریح می‌کنند. همچنین پادشاهان هخامنشی همچون داریوش و خشایار، در پاره‌ای از متون بازمانده خود، خویشتن را یک “آریایی / از تبار آریایی” معرفی کرده و زبان خود را “آریایی” اعلام داشته‌اند و شماری از مورخان تاریخ باستان نیز مانند هردوت و موسا خورنی، مادها و پارس‌ها را “آریایی” خوانده‌اند. البته نام کشور “ایران” خود به تنهایی گویا و مبین تبار “آریایی” مردمان این سرزمین است و نشانه آشکار اصالت و حقیقت قوم “آریایی”. ایران در عرصه جهانی تا سال ۱۹۳۵ رسماً “پرشیا” نامیده می‌شد.

و به راستی سخن گفتن درباره کشور ایران و مردمانی با ریشه و تمدنی کهن، بسیار دشوار می‌نماید. ایران از کهن‌ترین کشورهای جهان است که در شکل‌گیری پایه‌های تمدن و فرهنگ جهان نقشی حائز اهمیت را ایفا نموده است و تاریخ دانان و باستان شناسان جملگی بر این باورند که تمدن ایران زمین در بسیاری موارد الهام‌بخش سایر تمدن‌ها و همواره پیشرو و زبازند خاص و عام بوده است. سر برآوردن تمدن‌های کهن از گوشه و کنار این خاک و در زمره اولین تمدن‌های یکجا نشینی، خود نمادی از شکل‌گیری فرهنگ شهرنشینی در این سرزمین پهناور است که نشان از تبلور نیاز فطری انسان به اجتماعی بودن و در پی آن تاسیس کلونی‌هایی به شکل شهر دارد. تپه‌های “سیلک” (Sialk) با قدمتی ۸۰۰۰-۷۵۰۰ ساله و بنای خشتی ۴۲۰۰ ساله، جیرفت ۷۰۰۰ ساله و بنای خشتی ۴۵۰۰ ساله، شوش دانیال در استان خوزستان - آثار ۸۰۰۰ ساله کشف شده و زیگورات ۳۳۰۰ ساله، شهر سوخته ۶۰۰۰ ساله در استان سیستان و بلوچستان و از پیشرفته‌ترین شهرهای جهان قدیم، تپه گیان نهاوند با قدمتی ۵۷۰۰ ساله، ایلام (در خوزستان)، تپه حصار (در دامغان)، اورارتو (در آذربایجان)، کاسی‌ها (در لرستان امروز)، تپه حسنلو و هفتوان تپه (در آذربایجان)، گودین (در کنگاور)، شاه تپه و تورنگ تپه (در گرگان)، تپه قبرستان (در بوبین زهرا در قزوین)، تپه یحیی و شهداد (در کرمان)، و نیز شهرها و یا مناطق دیگری همچون: جری در فارس، پردیس و اسماعیل آباد در تهران، شهریار و ورامین و ... همگی بر شکل‌گیری پایه‌های تمدن و فرهنگ بشر و در آن روزگار حکایت دارند.

ایرانیان در ارائه واژه “قانون” نیز از پیشگامان تاریخ به شمار رفته و ستون حمورابی را به جهان ارائه نمودند و همچنین نخستین منشور حقوق بشر (منشور کوروش) را در ۲۵۰۰ سال پیش به جهانیان پیشکش داشتند؛ کشف حدود چهل هزار لوح گلی بیانگر پرداخت حقوق و هزینه‌های ساخت شهر پارسه، ایجاد بیمه و ارائه مرخصی زایمان، ابداع نظام مالیاتی، ایجاد استان و تقسیم بندی کشور به ۳۰ ساتراپ (استان)، ایجاد چاپارخانه در راه‌های ارتباطی بین شهرها، ضرب سکه “دریک”، ساخت جاده شاهی

The term ‘Iran’ (Ir + an) comprises ‘Ir’ which means ‘Arya’ and ‘an’ which is a suffix of place; thus denoting ‘The Place of Aryans’ (Persian Dictionary, Vol. 5, P. 206). Aryans all shared the same language, beliefs, culture and appearance explicitly referring to themselves as ‘Aryans’ which others also designated them with. Numerous ancient Zoroastrian texts & historical documents emphasize the existence of a race called ‘Aryans’ confirming the origins of Iranian ethnicity. Moreover, in a number of inscriptions remaining from the Achaemenid kings, ‘Darius the Great’ and ‘Khashayar’ (Xerxes) proclaim themselves as the descendants of the Aryans and declare their language to be ‘Aryayi’. A number of ancient historians such as Herodotus and Moses of Chorene also called the Medes and Persians ‘Aryans’. In the end, the endurance of the name ‘Iran’ represents that of the Aryan Race, the people of this land and the manifestation of their authenticity and truthfulness. The name ‘Persia’ was the official name of ‘Iran’ in the Western world prior to 1935.

Speaking about a land with such overwhelmingly long history is indeed a difficult undertaking. Nevertheless, it is crucial to acknowledge that as one of the most ancient countries in the world, Iran has had a pivotal role in the formation of much culture and many civilizations. Countless historians and archaeologists have remarked that the Iranian civilization was in many ways a source of inspiration for its counterparts around the world on account of the pioneering and extraordinary people who created and developed it. The ancient civilizations that emerged from the four corners of this land were among the earliest to evolve from their instincts of primitive social adherence to a conscious awareness of the advantages that a centralized settlement with an intricate infrastructure would bring. These people soon managed to derive the benefits of such living arrangement and established colonies akin to modern cities. Scores of sites testify to the existence of early and surprisingly advanced civilizations in Iran, which include but are not limited to: ‘Sialk’ Hills that date back to 7500-8000 years ago and a 4200 year-old Brick Structure as well as the 7000 year-old Jiroft and a 4500 year-old Brick Structure, Susa in Khuzestan Province and the recovered 8000 year-old artifacts, the civilization of the Burnt City in Sistan and Baluchistan province known as the modern city of the ancient times, Giyan Hill (Tappe Giyan) with 5700 years of history, Tappe Hesar (in Damghan), Urartu (in Azerbaijan), Kassites (in Lorestan), Tappe Hasanlu & Haftavan Tappe (in Azerbaijan), Goudin Tappe (in Kangavar), Shah Tappe & Torang Tappe (in Gorgan), Ghabrestan Tappe (in Ghazvin), Tappe Yahya and Shahdad (in

از شوش به سارد، ابداع خط میخی پارسی، یکسان سازی وزنه ها و ... از اقدامات دیگر ایرانیان در زمان هخامنشیان و در ۲۵۰۰ سال پیش به شمار می روند.

همچنین ایرانیان در زمره اولین آفرینندگان خط در جهان جای داشته و از پیشگامان پابرجای تولید ادب و فرهنگ محسوب می گردند؛ علاقه به خط و فرهنگ، این سرزمین را در زمره کشورهای ادیب پرور و دارنده بزرگترین سخنوران تاریخ قرار داده است. رودکی، فروسی، خیام، نظامی گنجوی، عطار، سعدی، حافظ، مولانا، جامی، و دیگر ادیبان ایران که شهرت جهانی آنها موجب برگزاری سالانه ده ها سمینار در معتبرترین دانشگاه های دنیاست، تنها گوشه ای از ثبات ایرانیان در ادب و فرهنگ و از سالیان دور می باشد. و البته وجود دانشمندان، عالمان و فیلسوفانی همچون خوارزمی، زکریای رازی، ابوریحان بیرونی، ابوعلی سینا، خواجه عبدالله انصاری، خواجه نصیرالدین طوسی، سهروردی، ملاصدرا و ... که بسیاری از دانشگاه های دنیا همچنان سیاستهای علمی خود را بر اساس خط مشی دانش، افکار و کتب آنان استوار نموده اند، موجی بلند از عظمت تفکر و فلسفه ایران زمین را هویدا و موجبات فخر و سربلندی این کشور را بیش از پیش منعکس می دارند.

نیوغ پزشکان ایرانی در طول تاریخ همواره به عنوان برگ زرینی در علوم پزشکی دنیا غرور انگیز بوده است. دست یابی به علم طب و تبحر در علوم پزشکی در حدود ۴۸۰۰ سال پیش (جراحی، شکسته بندی و ...) در شهر سوخته زاهدان، تاسیس دانشگاههایی همچون دانشگاه جندی شاپور در عهد ساسانی به عنوان اولین و بزرگترین مدرسه طب و بیمارستان و آن هم در ۱۷۰۰ سال پیش و همچنین پرورش بزرگانی چون برزویه طبیب، ابوبکر اخوینی بخاری، زکریای رازی، ابوعلی سینا، و ... به اهمیت علم و پویایی و نبوغ مردمان این سرزمین بالاخص در علوم پزشکی، از دیرباز و در دامان این آب و خاک اشاره دارند.

معماران و مهندسیان ایرانی نیز از تاریخی دور در جهان مطرح بوده و می باشند. از معبد (زیگورات) ۳۳۰۰ ساله جغازنبیل در خوزستان تا معبد ۳۰۰۰ ساله آذرگشنسب در آذربایجان، آثار برجسته بیستون ۲۵۰۰ ساله و ارگ بم ۲۰۰۰ ساله، کاخ تیسفون مدائن و یا طاق کسری در عراق امروزی (پایتخت حکومت ایران در زمان ساسانیان) و البته نمایشگاه کاخ هنرهای آسیا یعنی شهر پاسارگاد و پارسه (تخت جمشید) در استان فارس با قدمت ۲۵۰۰ ساله تا بناهای ساخته شده توسط معماران هنرمند این مرز و بوم در دوره تاریخی پس از اسلام، همانند رصدخانه خواجه نصیرطوسی (اولین رصدخانه جهان) دروازه قرآن، مسجد نصیرالملک، مسجد وکیل، باغ جهان نما، باغ ارم، مقبره حافظ، مقبره سعدی و ... در شیراز، باغ شاهزاده ماهان در کرمان،

Kerman) as well as other cities such as Jaary in Fars, Pardis and Esmail Abad in Tehran, Shahryar and Varamin. On the subject of devising and implementation of laws, in addition to owning the earliest genuine set of codified civil laws in the world known as the Hammurabi Code, Iran is the birthplace of the world's first charter of human rights (The Cyrus Cylinder) 2500 years ago. Furthermore, recording the expenses and wages paid for the construction of the city of Parseh reflected in at least forty thousand clay tablets, establishing thorough system of salary payments, insurance and maternity leave, introducing a unified Tax System, creation of Satraps (30 provinces) and the intercity courier service stations called 'Chapar Khaneh', minting gold coins called Gold Darics, construction of the Royal Road from Susa to Sardis, invention of Persian Cuneiform and standardization of weights and measurements are all just a few examples of the remarkable feats of Iranians ingenuity in the Achaemenian era some 2500 years ago.

Iranians were among the earliest creators of writing systems which enabled them to produce a vast wealth of recorded material and although much of it has been lost, Persian literature is not unknown to other nations and many of its crowning and influential works have been rendered into a number of other languages. Whether in poetry or prose, Iranians have shared their sweet Persian literary masterpieces with the world. Ferdowsi, Omar Khayyam, Molavi (Rumi), Roodaki, Hafez, Saadi, Attar, Jami, and Nezami Ganjavi are the Persian Nobles who receive their nobility not from lineage but in their achievements on account of which, scores of seminars are held in the world's most prestigious universities annually in honour of these great men. In addition, what reflects the grandeur of thought and the philosophy of Iran is that this country is home to scientists, scholars and philosophers such as Kharazmi, Zakariya Razi, Abu Reyhan Birouni, Avicenna, Khaje Abdollah Ansari, Khaje Nasir-e-Din Toosi, Sohrevardi, Molla Sadra, etc. whose knowledge, wisdom and viewpoints informed thought and education at respectable academia around the world.

The genius of Iranian physicians has always been acknowledged throughout the history of medicine. People in the Burnt City, located in present day Zahedan, had advanced the medical knowledge with amazing skills in surgery and were masters of orthopedics 4800 years ago; at a more recent time, during the Sassanid Period some 1700 years ago,

مسجد شیخ لطف الله، عمارت عالی قاپو، نقش جهان و سی و سه پل در اصفهان، باغ ایل گلی در تبریز و... جملگی نمادی از هنرنامه‌ی های هنرمندان این عرصه است که اشارتی دارند بر تسلط ایرانیان در معماری، و از تاریخی کهن. در این رابطه می توان به آثار باقی مانده و موجود در شهر سوخته سیستان و بلوچستان اشاره نمود که در این شهر سیستم لوله کشی آب و تخلیه فاضلاب با لوله های سفالی انجام می پذیرفته و در عین حال کوچه ها و خانه های منظمی وجود داشته است. حفر کانال سوئز در ۲۵۰۰ سال پیش به دستور داریوش هخامنشی از دیگر شواهد نبوغ ایرانیان در عمران و معماری است.

استخراج و بکارگیری فلزات با قدمت ۷ هزار سال و معدن کاری با قدمت ۵ هزار سال نشان از ثروت سرشار این سرزمین دارد. ایران ۱۱٪ ذخایر نفت جهان و ۱۸٪ ذخایر گاز جهان را در اختیار دارد و با دارا بودن منابع بسیار نفت و گاز (دومین ذخایر گازی جهان) و همچنین معادن گوناگون نظیر آهن، منگنز، کرومیت، مس، سرب، روی، نیکل، کبالت، طلا، نقره، اورانیوم، گوگرد، نمک، فیروزه، شن و ماسه، زغال سنگ و... به عنوان یکی از غنی ترین کشورهای جهان قلمداد می گردد. همچنین در کنار این ثروت عظیم، دارا بودن آب و هوای چهار فصل و وجود اقلیم های متعدد و همچنین قرار داشتن در موقعیت و جغرافیای سوق الجیشی در منطقه و اتصال به آسیای میانه و اروپا از شمال و رسیدن به آبهای آزاد و در اختیار داشتن آبراهی استراتژیک همچون تنگه هرمز و خلیج فارس در جنوب، این کشور را به گونه ای دیگر متمایز و حائز اهمیت می سازد.

اگر هنرمندان ایرانی در عرصه های گوناگون هنری از جمله موسیقی در زمره بهترین های دنیا جای می گیرند، غرور انگیز است اما ریشه تاریخ موسیقی در ایران، غرور انگیز تر؛ در این رابطه می توان به سنگ نگاره های نخستین ارکستر موسیقی جهان در چغامیش خوزستان (با قدمتی بیش از ۶۰۰۰ سال) اشاره نمود. نخستین انیمیشن جهان در ۵۰۰۰ سال پیش (نقوش ایجاد شده بر روی این جام تکراری هدفمند دارند، به گونه ای که حرکت یک بز به سوی درختی به تصویر کشیده شده و این بز در حرکت به سمت درخت حرکت کرده و از برگ آن تغذیه می کند) و همچنین کشف کهن ترین تخته نرد جهان در شهر سوخته زاهدان و... نشانه هایی دیگر از فرهنگ و هنر کهنسال ایرانی است.

اما پهلوانان و ورزشکاران ایرانی در عرصه های متعدد همواره با غرور ایرانی، شرف، سرافرازی و جوانمردی را برای ملت خود ارمغان داشته اند. سرزمین ایران یادگار آرش کمانگیر، آریو برزن، سورنا، رستم دستان، کاوه آهنگر، یعقوب لیث، مرداویش، مازیار و... است؛ و البته، در عصر حاضر، ملت، سرداران و سربازانی که هشت سال برای دفاع از وطن و عزت خود در برابر تجاوز

people of Khuzestan established the Global University of Gundeshpur (Jondi Shapour). Creating the first Global Hospital and medical training institute as well as producing eminent medical scholars and practitioners such as Borzooyeh the Physician, Abubakr Akhavein Bukhari, Zakariya Razi, Avicenna, etc. is incontrovertible evidence of a gifted and passionate people who have, since ancient times, valued the importance of science and that of Medicine in particular.

Iranian architects have captivated awed observers with their work for ages. Regardless of where they lived in the vast and changing territories of Iran, it is hard to deny the brilliance of the people who designed and erected such structures as 'Chogha Zanbil' (the 3300-year-old ziggurat in Khuzestan), 'Azar Goshnasp' (a 3000-year-old temple), the 2500 year-old 'Bisotun', the 2000 year-old 'Arg-e-Bam', 'Palace of Madaen Ctesiphon' (the capital of Sassanid Empire also known as 'Tagh-e Kasra' situated in present day Iraq), as well as the Art Exhibition of Asia, the 2500 year-old Palace and the city of Parseh (Persepolis) in Shiraz. Also in the Post-Islamic Epoch: 'Khajeh Nasir e-Din Tousi's Observatory' (first in the world), 'Darvaze Quran' (Quran Gateway), 'Nasir ol Molk Mosque', 'Vakil Mosque', 'Eram Garden', 'Jahan Nama Garden', 'Hafez and Saadi Mausoleums' in Shiraz – 'Sio-se-Pol', 'Sheikh Lotfollah Mosque', 'Alighapoo' and 'Naghshe Jahan' in Isfahan – 'Shahzadeh Mahan Garden' in Kerman, and 'Ilgoli Garden' in Tabriz are but a few examples of the Iranians' magnificent architecture and stand testimony to their mastery over this unique combination of art and technology. Even in ancient times, an early form of urban planning existed in the Burnt City where a central organization seems to have regulated the constructions of streets and houses and where clay pipes were employed to create an intricate drainage and sewerage system. Persians also had a concept of project management that enabled them to carry out Darius the Great's command in connecting the Mediterranean and the Red Sea 2500 years before the Suez Canal was constructed on the same site.

The inhabitants of Iran were among the first to begin mining for different ores (dating back to the third millennium BC) and to utilize metals (fifth millennium BC). At present, Iran holds 11% of the identified oil reserves and 18% (effectively the second largest) of gas reserves on earth. It is therefore one of the wealthiest countries in terms of natural resources which also include huge amounts of iron, manganese, chromium, copper, lead, zinc, nickel, cobalt,

بیگانگان علیه کشور ایران استقامت نمودند تا حتی یک وجب از خاک ایران به یغما نرود.

به هر روی، جای جای این میهن پهناور از عهد باستان تا به روزگار معاصر همواره مملو از افتخارات و سرفرازیهای ایرانیان بوده است. شاید نگاهی به دیباچه تاریخی باستانی این کتاب بتواند گوشه‌ای از قدمت و عظمت این تاریخچه غنی و این خاک پهناور را نمایان سازد.

gold, silver, uranium, sulfur, salt, turquoise, sand, and coal. In addition to exhaustible resources, Iran has been blessed with undying treasures such as diverse climates and a strategic position. The four seasons occur in succession and sometimes simultaneously in different parts of the country making it possible to raise various crops and engage in different seasonal activities. Iran's geostrategic importance stems from where it is situated between European and Asian lands. It is also a vital logistic component in the set of marine transportation routes along the Persian Gulf and through the strait of Hormoz, which distinguishes this country even further.

Iranian artists have always been internationally acclaimed and considered among the best; the roots of this excellence can be traced in Chogha Mish rock carvings in Khuzestan that illustrate one of the first orchestras in the world conducted over 6,000 years ago. The world's first animation was also created in Iran where archaeologists recovered a curiously decorated goblet, from a five thousand year-old grave. The depictions of ibexes and trees on this artefact seem to recur purposefully and are indeed meant to be one image with subtle variations which illustrate the same ibex approaching a tree and feeding on its leaves in five movements. Inhabitants of the Burnt City also combined entertainment with intellectual engagement as the most ancient backgammon board in the world has been recovered in this locale.

Iranian athletes and heroes have always earned pride and self-respect with acts of true heroism inspired by Arash the Archer, Ario Barzan, Surena, Babak Khorramdin, Rostam-e Dastan, Kaveh the Blacksmith, Yaghoob Leys, Mardavij and Maziar. And most recently of course, the allied invension of Iran and the eight year -long warfare that ensued, put to rigorous test the national honour of Iranians to defend every inch of their land even in face of terrible adversity. At any rate, this great land has been replete with achievements and pride-inspiring feats from antiquity to modern times and perhaps the first chapter of this book which is a glance at the long history of Persia can partially reflect the grandeur and magnificence, that is Iran.